

— И ти ще си слугиня на човѣка. Ще го разсмивашъ съ твоитѣ игри — ще разсмивашъ и забавлявашъ дѣцата му. Ще се хранишъ съ лешници, орѣхи и други овошки, които ще ти дава твоятъ господарь — човѣкътъ. Ще живѣешъ 30 години — отвѣрналъ ѣ Богъ.

— Много ми сж, Господи! Намали числото имъ! — захванала да се моли и маймуната.

— Земи отъ нея и дай на мене! — обадилъ се нетърпеливо изъ кѡшето пакъ човѣкътъ.

— Добръ! Давамъ ти още 20 години и отъ опрѣдѣленитѣ за маймуната. Ней оставатъ 10 години, — тебѣ ставатъ всичко 90 години. Доволни ли сте? — попиталъ ги Господь.

— Доволни сме, Господи, доволни сме! — отговорили тѣ и си отишли.

Така опрѣдѣленитѣ за човѣка години станали 90, именно: 30 негови, 20 отъ вола, 20 омъ кучето и 20 отъ маймуната. Затова и човѣкътъ тѣй ги прѣживѣва, именно: 30 години живѣе човѣшки животъ, свободно, весело. Отъ 30 до 50 години живѣе волски животъ: оженва се, работи и се мжчи да храни и отгледва дѣца; много се труди за стари и млади, па и да спести нѣкоя пара за стари години. Като стане на 50 години, тамъ застава вече съ печалбата — почва да пази спечеленото, става пазачъ. Това продължава до 70-та година, т. е. 20 години — прѣживѣва кучешки животъ: често се кара съ домашнитѣ си, за нищо и никакво, отъ малко нѣщо сѣ недоволенъ — добро му се ненаправя. Отъ 70-та до 90-та (20 години) живѣе маймунски животъ — всички въ кжщи играятъ и се смѣтъ съ него: прави се като малко дѣте или като маймуна.

Такъвъ е животътъ на човѣка. Богъ му го е опрѣдѣлилъ и разпрѣдѣлилъ така, защото човѣкътъ самъ си го искалъ. Записаль: *Г. Пешевъ*.